

פר:

עין משפט
נר מצוה

כא א מ"י פ"ח מהל'
מעשר הלכה ד:
כב ב מ"י פ"ו מהל'
תרומות הל' ג עור
י"ד פ' שלא:
כג ג מ"י שס הל' יב:
כד ד מ"י שס הל' יח:

מוסף רש"י

וזה אחד מהם. זה
מפני שמינין לכן נקט
הם בתחילת הפרשה
ב: והכריזו ה' ה' ה'
ב: צדק. וד"כ נקט
בן הי ויקי לא לנו
הם על ש' שחטנו ל'
לס. ואני שחטנו ל'
שחטנו. בני ונחמד י'
ה' על י' מה קטן כ'
מפני מה קטן ל'
מפני. מקרא מפורש
לא תחליט שחטנו. אבל
דומה י' לזכר שחטנו
כעוד נפשו (תחמי' י'
ה' וה' בן חזקן ע'
ה' עשר שחטנו. לחמי'
לא תחליט על תחומי'
מפני ולא הי חזקן ע'
מפני ענין אלא כפי
הספיק ענין אלא

וספות ישיב

[illegible][illegible]

ה. ר"ל דברישא דהרא סמיך שם הבו לכם אנשים וגו' וידועים לשטריכם אלמא דמישראל מיידי.

יש מותרות פרק תשיעי יבמות

מ ור"א פליגי בפלוגתא דר"ע
 יל כר"ע ותימא דכפ' המוכר
 ייה לכהן וכו' אלעזר בן עזריה
 וס"ל דאליבא דרבנן מוקי לה

לכהן לכהן ולא ללוי אימא אף לכהן מא
טעמא דר' עקיבא דכתיב 'ואל הלוי תדבר
ואמרת אליהם כלום קא משתעי קרא
ואידך כדר' יהושע ב"ל דאמר ר' יהושע ב"ל
בעשרים וארבעה מקומות נקראו כהנים לויים
וזה אחד מהם¹ וזהכנים הלויים בני צדוק ור"ע
הכא לא מצית אמרת דכתיב 'ואכלתם אותו
בכל מקום מן שיכול לאוכלו בכל מקום יצא
כהן שאין יכול לאוכלו בבית הקברות ואידך
כל היכא דבעי דלא בעי חומה ואי אביל ליה
בטומאת הגוף לא לקי ההיא גינתא דהוה
שקיל רבי אלעזר בן עזריה מעשר ראשון
מינה אול ר"ע אהדריה לפתחא לבי קברי
אמר א' עקיבא בתרמילו ואנא ח"י איתמר
מפני מה קנסו לויים במעשר פליגי בה רבי
יונתן וסביא חד אמר "שלא עלו בימי עזרא
וח"א כדי שיסמכו כהנים עליו בימי טומאתן
בשלמא למאן דאמר שלא עלו משום הכי
קנסיהו אלא למ"ד כדי שיסמכו עליו כהנים
בימי טומאתן משום כהנים קנסיהו ללויים
אלא כולי עולמא קנסא עליו בימי עזרא
והכא בהא קמיפלגי מר סבר קנסא לעניים
ומר סבר כהנים בימי טומאתן עניים נינהו
יבשלמא למאן דאמר קנסא לעניים משום
הכי אהדריה ר"ע לפתחא לבי קברי אלא
למאן דאמר לכהנים אמאי אהדריה לפתחא
לבי קברי הכי קאמר ליה אי דקא אתית
בתורת קנסא אית לך ואי קא אתית בתורת
חלוקה לית לך ומנא לן דלא סליקו בימי
עזרא דכתיב 'ואקבצם אל ההר הבא על
אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה עם
ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם אמר רב
חסדא בתחלה לא היו מעמידים שומרי"א אלא

מִן הַהַיּוֹם שֶׁנֶּאֱמַר וְיִשׁוּמְרִים הָיוּם לַפְּנִיכָם עַל
מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר וְיִשׁוּמְרִים הֲרָכִים בְּרֹא
שְׁנִיתָ לִכְהֵן תֹּאכַל בְּתִרְוּמָה מֵת וְלֹא הָיָה
לָלוֹי תֹּאכַל בְּמַעֲשֵׂר מֵת וְלֹא הִימִינוּ בֶּן הַ
לֹא תֹאכַל לֹא בְּתִרְוּמָה יֵלֵא בְּמַעֲשֵׂר מֵת
בְּתִרְוּמָה וְלֹא בְּמַעֲשֵׂר מֵת בְּנֵה מִיִּשְׂרָאֵל
תֹּאכַל בְּתִרְוּמָה מֵת בְּנֵה מִכֵּהן לֹא תֹאכַם
שֶׁקָּלִי כֹהֵנִים מִן הַתּוֹרָה אֲפִי עֲשִׂירִים צֶמֶר דִּקְנִינֶהוּ נָמִי
שֶׁקָּלִי נָמִי כֹהֵנִים עֲשִׂירִים לְדִלְדִּירוֹ לֹא קִיַּם עוֹרָא שְׁחִירָ עֲלֵי
סִימָן דֹּא"כ שֶׁחֲבֵירוֹ עֵינֵי לִוִּים צִמָּה שֶׁלֹּא עֲלֵי וְעוֹד דִּמְשַׁמֵּה
עֵינֵי לָלוֹי וְלֹא לִכְהֵן אֲלֵלָּא וְדֹא"כ עֲשִׂים דִּקְאָמֵר אֲפִילוֹ עֵינֵי יִשְׂרָאֵל
דִּי לִמְכּוֹר דְּמִיתֵלֵא דִלְחִי לִידִי תִקְלֵה לֹא הוּא מַחֲקִי רִצְנָן
וְלִרְעִי לֹא הִפְקִיעַ עוֹרָא כֹּחַ הַלְוִיִּם מִכֵּל וְכֵל לִשְׁחִוּתָן לִכְהֵן וְלִ
סִימָן הֵיוּ נוֹטִילִים לַעֲלוֹם כְּדִמְשַׁמֵּה צִמָּה דּוֹכְמִין שְׁחִירָ נוֹטִילִין
עֵינֵי עֲלִינִין (ו) וְיִתְחַבֵּר בְּנִמְרָא (זֶה) יִשְׂרָאֵל שֶׁאֵמֵר לֵכֵן לִי כּוֹר
עֲשֵׂר רִאשֹׁן דְּלִי הוּא וְעַמָּא כִּיּוֹן דְּמַעֲיָקֵלֵא יֵהֵא הַמַּעֲשֵׂר שֶׁלֹּא
נִיַּם וְסַמָּא כֻּכַל דּוֹכְמֵא כִרְעִי וְלִרְעִי כֵּן עוֹרֵה דִלְמַר מִדִּלְחִי
דּוֹקֵא מַעֲשֵׂר רִאשֹׁן מְזֻקֵּא לִכְבוֹנָה וְלִרְעִי מַדַּע דְּלִמַּד לִי
דִּין (ח) אֵף עַל שִׁיר דִּלְחִי לִכְהֵנִים כֹּחַ לְלוִיִּם מִכֵּל מִקְּסֵס
עֵינֵי אֲפִילוֹ מִלִּיִּם נִתְּחַבֵּר וְכֵל לִכְהֵנִים אִין כֹּחַ מִצְּמִחוֹ: וְכִמְנָה
לִיִּם וְקֵרֵא נָמִי כְּתִיב (עוֹרָא ה) וַיִּקְוּמוּ רִאשֵׁי הָאֲבוֹת לַיהוּדָה וְלִבְנֵי
קָאָלִי הַבּוֹנוֹת כְּשֶׁאֵמֵר לֵהֵם צִבְדִּנְדִּלְרֵר שִׁירָו לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן עַמָּא
דִּי עַמְד וְקִנְסֵם וְאֲפִילוֹ וְתִמָּן דִלְמַר עֵיךְ שִׁיר צִפֵּה מִכֵּל מִקְּוִיִּם

[illegible]

וזהו קרא ליום קאמר: בני לדוק. ולדוק
ר"א בן עזריה. כהן הוה כדאמר בבבכות
עקיבא בשרמילו. משום דר"ע (הרעיא
חמת של עור בשטייל"א בלע"ז ורועה
נזמן בה פתו ותולה בלוארו: מפני

מה קנסו ליום כמעשר. לאו לעיל
 קאי דעממא דהכא לאו משום קנסא
 אלא משום דכהנים בני לוי דאמרי
 כדאמרין אלא דאמר דכמים דוכתי
 בהם"ם דתר דקנסיהו עזרא וחזקין
 דף קלא: ובמסכת סוטה (דף מז:
 תנן יוחנן כ"ג הטיב הדיית המעשר
 ואמר מפני שאין מפרשין אותו
 כחקן דרשמא לאר יבנה ללוי
 ואין יבנין לכהנים והכא נקט לוי
 משום דקבעי למיפרך עלה מהא
 דרבי עקיבא דאדריה לפתחא לבי
 קברי: אלא ר' עקיבא מ"ע אדריה
 כו. תנ"ך קנסא לכהנים קפידין אלא
 איתא דמקנחא לכהנים הואי מי הוה
 מהדר ר"ע לפתחא לבי קברי נהי
 נמי דקנא בלויס כתיב מהיו ר"ע
 לתר דקנסיהו עזרא הוה: ושעראל
 הריבס דראשיבס. דהיינו יושעאל
 שהם רבים מלויס: **ברתנ'** ניסח
 ללוי. אחר שילדה מכהן: **תאכל**
כמעשר. ולא בתרומה דהדר הייא
 ורה: **מס וזה הימנו** **הן תאכל**
כמעשר. בשביל גבה והאי בן פסיל

לה מתרומה שהרי יש לה זרע מן הזר
ותבי (ויקרא כג) וזרע אין לה ושבח
והרי יש לה זרע וזע"ג דקרא בבת
כח כתיב מרבינן מיניה בגמרא (א)
נמי בת ישראל האוכלת בשביל
בנה כהן וינסת לזר ומת שחורת
ואוכלת בשביל בנה הלכך יד
היזי דבת כהן ין אית לה זרע
מישראל לא הדרה בת ישראל (א)
האוכלת בשביל בנה כהן נמי כי
אית לה זרע בין מזוי או מישראל לא
הדרה אוכלת בשביל בנה כהן:

מסורת הש"ס

(א) בטורות ד. חולין כד:
(תמיד מ.ג. ב) ט"א אלא
רבי עקיבא מ"ט אהרריה
לפתחא לבי קנרז, (ג) פסוק
זה לא נחלא בתנ"ך ויעי'
יעב"ך, (ד) וכתובות סב"ג,
(ה) ולקמן ס"ג, (ו) וכן
פירש"י בחולין קלא: ד"ה
כתר.

תורה אור השלם

ו. ואל הלוים תדבר
ואמרת אליהם כי תקחו
מאת בני ישראל את
המעשר אשר נתתי לכם
מאתם כנגדלחכם
והרמתם ממנו תרומת יי
מעשר מן המעשר:

מסדר יח נ
2. והזהירו עליו את
דודוק אשר שילום את
משמרת מוקדשי בתעוה
למלך ישראל מעלי הדת
ויקברו אל ירשתו
ועמדו לפני להקריב לו
חליל ורם נאם אתו
אלהים: ויחזקו מו נ
ואכלתם אתו בכל
מקום אתם ויביתם כי
שכר הוא לכם חלף
עברתם כאלו מו נ
מסדר יח א
אוקבעו את יח א
הכא אל ארזו ונתנה
לשם ימים שלשה ואכניה
בעם מבתניה וממני לו
כל מוצאיהו נ

עזרא ח טו
והנה אמריו כהן
הראש עליכם לכל דבר
י חכמיהו בן ישמעאל
הנגיד לבית יהודה לכל
דבר המלך ושטרים
הלויים לפניכם חזקו
ועשו ויהי י' עם הטוב:
דברי הימים ב יט יא

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מה ולא
יחמני יכו' פת ישראל במד'
האכלת בשביל בנה כהן פי
אית לה כלל: (ב) רש"י
ד"ה מר סבר יכו' מפרש
עליהן וכו' התם בגמרא:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א| נט' אמר עקיצא
כתרתילו ולאז חיי. עין
כתרת' א' כחדוש' אגדות:

לעזי רש"י

בשטייל-א | בוטייל-א |
חמת קטנה.

נוס' חד מקמא

מִתֵּן בְּתֵּי שִׂירָא לְשִׁנְאָה
לְכֹחַן אִיכֹלָה בְּתִרְוּמָה מֵת
יִישׁ לֵה מִמֶּנּוּ בִן חֶאֱבֵל
בְּתִרְוּמָה. נִשְׁתָּא לֵלֵךְ
חֶאֱבֵל בְּמַעֲשֵׂר מֵת וְלֵה
מִמֶּנּוּ בִן חֶאֱבֵל בְּמַעֲשֵׂר.
נִשְׁתָּא לְיִשְׂרָאֵל וְלֵה חֶאֱבֵל
בְּתִרְוּמָה וְלֵה בְּמַעֲשֵׂר.
מֵת וְלֵה מִמֶּנּוּ בִן לֵה חֶאֱבֵל
בְּתִרְוּמָה וְלֵה בְּמַעֲשֵׂר.
מֵת בְּנֵה מִיִּשְׂרָאֵל חֶאֱבֵל
בְּמַעֲשֵׂר. מֵת בְּנֵה מִלֵּי
חֶאֱבֵל בְּתִרְוּמָה. מֵת בְּנֵה
מִמֶּנּוּ לֵה חֶאֱבֵל לֵה
בְּתִרְוּמָה וְלֵה בְּמַעֲשֵׂר לֵה
בְּנֵה נִשְׁתָּא לְיִשְׂרָאֵל וְלֵה
חֶאֱבֵל בְּתִרְוּמָה מֵת וְלֵה

לכון תאכל בתרומה
מת בנה מִיִּשְׂרָאֵל חֲדָרָת